

Asia: VN/11423/2021

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi sosiaali- ja terveydenhuollon valvontalaiksi

Taustatiedot

Vastaajatahon virallinen nimi

Suomen evankelis-luterilainen kirkko

Vastauksen kirjanneen henkilön nimi

Teija Saloranta

Vastauksen vastuuhenkilön yhteystiedot

Teija Saloranta, teija.saloranta@evl.fi,, 050 5723566

Lausunnonantajan lausunto

1. Onko lain soveltaminen sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisvastuussa oleviin tahoihin riittävä (1 §, 4 § 1 kohta)?

Ei kantaa

2. Onko lain soveltaminen samanlaisena kaikkiin palveluntuottajiin niiden oikeudellisesta muodosta ja toiminnan tarkoituksesta huolimatta perusteltu ratkaisu (1 §, 4 § 2 kohta)?

Kyllä [Lain soveltaminen samanlaisena kaikkiin palveluntuottajiin yhtenäistää käytäntöjä. Näin palvelunjärjestäjillä, palvelua käyttävillä asiakkailla ja valvontaviranomaisilla on paremmat mahdollisuudet arvioida eri palveluita. Tämä turvaa aiempaa paremmin palveluntuottajien tasapuoliset mahdollisuudet tuottaa palveluita.]

3. Parantavatko palveluntuottajalle ja toiminnalle asetetut edellytykset asiakas- ja potilasturvallisuutta (2 luku, 16 §)?

Kyllä pääosin [Palveluntuottajalle ja toiminnalle asetetut edellytykset yhtenäistävät lupa- ja valvontakäytäntöjä, lisäävät omavalvontaa, vahvistavat ennakkovalvontaa ja parantavat riskien

tunnistamista. Asiakkaiden ja potilaiden mahdollisuudet saada yhdenvertaisia, laadukkaita ja turvallisia palveluita paranevat.]

4. Vähentääkö palveluntuottajan ja sen palveluyksiköiden erillinen rekisteröinti, palveluyksiköiden siirtokelpoisuus ja riskiperusteinen hyväksymismenettely palveluntuottajan ja viranomaisen hallinnollista työtä (16 §, 21 §)?

Ei kaikilta osin [Palvelua tuottavan tahon rekisteröinti mahdollistaa yleisen kelpoisuuden toimia palveluntuottajana. Palveluyksikön rekisteröinnissä tarkastellaan erityisesti sosiaali- ja terveydenhuollon sisältöedellytyksiä. Tällä tavalla rekisteröity palveluyksikkö on suoraan siirtokelpoinen toiselle palveluntuottajalle, kun sen rekisteröinti ei ole sidottu tiettyyn palveluntuottajaan. Uusille palveluntuottajille rekisteröimismenettely tuo lisäkustannuksia ja lisää hallinnollista työtä, mutta mahdollistaa palveluntuottajana toimimisen yhdenvertaisin edellytyksin.]

5. Vähentääkö yhteisen palveluyksikön käyttömahdollisuus palveluntuottajan ja viranomaisen hallinnollista työtä ja parantaako se mahdollisuuksia valvoa toimintaa kokonaisuutena (4 § 6 kohta, 22 §)?

Ei kantaa

6. Onko valtuutetun palveluntuottajan käsite ja tehtävät perusteltuja (4 § 6 kohta, 22 §)?

Ei kantaa

7. Onko valtuutetun palveluntuottajan käsitteelle muita vaihtoehtoja?

Ei kantaa

8. Onko palvelunjärjestäjän ja palveluntuottajan omavalvontaa koskevat säännökset riittävät (4 luku)?

Kyllä [Omavalvontaa koskevat säännökset edesauttavat, että asiakas tai potilas saa laadukkaita ja turvallisia sosiaali- ja terveyspalveluita. Omavalvontasuunnitelma ehkäisee palvelutoiminnassa tapahtuvia puutteita ja vähentää valvontaviranomaisten tarvetta puuttua niihin jälkikäteen valvonnan keinoin.]

9. Ovatko valvontaviranomaisen keinot riittävät asiakas- ja potilasturvallisuuden kannalta (5 luku)?

Ei kaikilta osin [Resurssointiin tulee kiinnittää huomiota. Tällä hetkellä valvontaviranomaisten resurssit ovat riittämättömät. Kirkon diakoniatyössä näkyy, että käytännössä valvonta on liikaa palvelujen käyttäjien varassa. Palvelujen käyttäjien voimavarat, osaaminen ja rohkeus puuttua epäkohtiin ja ovat usein riittämättömät.]

10. Muut vapaamuotoiset huomiot sosiaali- ja terveydenhuollon valvontalaista?

-

Saloranta Teija
Kirkkohallitus